

Βιβλία

ΣΙΚΑΓΟ Πατάκης

Οδοντίατρος στο επάγγελμα, ο Αλαά Αλ Ασουανί κατέκτησε τον χώρο των εκδόσεων με το best seller του «Μέγαρο Γιακουμπιά». Με την ίδια καθαρή πρόση και τους πειστικούς του χαρακτήρες δίνει τώρα ένα μυθιστόρημα για τις αμφιταλαντεύσεις της ταυτότητας στον περιπλοκό κόσμο, όπου κινείται, από τον τομέα του χρήματος, της πολιτικής μέχρι και του σεξ. Αν και η υπόθεσή του εκτυλίσσεται στο Σικάγο, δεν παύει να αποτελεί, όπως και το προηγούμενο βιβλίο του, μια εξέταση της σύγχρονης αιγυπτιακής ζωής.

ΟΛΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΊΣΟΙ

Κονιδιάρη - Διεθνής αμνηστία
Όταν αρθρώνουμε σήμερα την περίφημη φράση «ανθρώπινα δικαιώματα», είναι βέβαιο ότι γυρίζουμε σε τι ακριβώς αναφερόμαστε; Το ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας, σε συνεργασία με τις εκδόσεις «Κονιδιάρη», παρουσιάζουν ένα εύχρηστο και με κίονορ εικονογραφημένο βιβλίο για την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που ψηφίστηκε αμέσως μετά από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από τα Ηνωμένα Έθνη. Στο βιβλίο, τίθεται το ερώτημα για το πόσο οι αρχές αυτές ανταποκρίνονται στις ανάγκες του αιώνα που διανύουμε, προτείνοντας τον επαναστασιασμό των αξιών του σύγχρονου κόσμου.

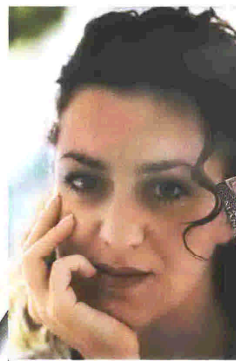
Ο ΑΝΔΡΑΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πατάκης
Εγκαταλείποντας πολλούς από τους πλέον διαδεδομένους κώδικες του αστυνομικού μυθιστορήματος στο νέο του βιβλίο, ο Φίλιππος Φιλίππου διηγείται μια ιστορία έρωτα, φιλίας και εγκλήματος, με κεντρικό χαρακτήρα τον Τζέιμσο Λεονάρδο, που γυρίσαμε σε παλαιότερο βιβλίο του συγγραφέα. Ο Φίλιππος Φιλίππου, ζώντας την περιπέτεια της γραφής, ενσωματώνει στην αφήγησή του σελίδες δοκιμαστικού ύφους.

ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ- ΤΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Μεταίχμιο
Λίγα έργα άσκησαν τόση επίδραση στα γράμματα, όσο τα «Ανθη του Κακού» του Σαρλ Μποντιέρ, στην οργανική ένωση των οποίων ανήκουν τα περίφημα έξι ποιήματα, τα οποία έθεσε σε απαγόρευση το δικαστήριο του Παρισιού, το 1857. Τα ποιήματα αυτά ασκούν μέχρι τις μέρες μας τη σκοτεινή τους αγωγή, εγκλωβίζοντας στη γοητεία τους νέους αναγνώστες. Ο Ερρίκος Σοφράς μεταφράζει με σύνεση και σεβασμό στην αυστηρή μορφοποιητική φόρμα, και ο εκδοτικός οίκος παρουσιάζει μια καλαισθητή, δίγλωσση έκδοση, που συνοδεύεται από τις εικόνες του νεοπαρυσιατικού ολλανδού ζωγράφου, Παι Αντρέα.

ΕΥΗ ΚΑΡΚΙΤΗ

συγγραφέας

ΜΑΙΡΗ ΜΑΝΔΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΡΥΜΜΕΝΕΣ - ΣΗΜΑΔΙΑ ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ

Διόπτρα

Η ΠΡΟΤΟΕΜΦΑΝΙΣΜΕΝΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΣΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΡΥΜΜΕΝΕΣ - ΣΗΜΑΔΙΑ ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ», ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΙΑΣ ΤΡΙΛΟΓΙΑΣ, ΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΥΚΝΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ ΜΕ ΣΥΝΕΣΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ, ΠΟΥ ΣΦΥΡΗΛΑΤΟΥΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ.

Τι σας γοητεύει στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου, ώστε να σχετίσετε με αυτήν ένα κομμάτι της πλοκής σας;

«Με γοητεύει γενικώς το πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Κάποιοι παράγοντες της προτίμησής μου είναι ίσως επιτόλαιο-λόγοι "αισθητικής", "λογοτεχνικοί" ή "κινηματογραφικοί". Από την άλλη, μου αρέσει να τοποθετώ προβλήματα και χαρακτήρες, τα διαχρονικά «θέλω» των ανθρώπων, σε παλιότερες, ίσως ξεχασμένους τόπους και χρόνους. Εκεί, μέσα από τους ήρωές μου, ανακαλύπτω πράγματα και για μένα την ίδια».

Ρομάντο, οικογενειακό χρονικό με δόσεις μυστηρίου ή μυθιστόρημα χαρακτήρων; Πώς διαβάζουμε το «Αλήθειες κρυμμένες - σημάδια ανεξίτηλα»;

«Το βιβλίο είναι μια οικογενειακή μυθολογία. Είναι οι ζωές ανθρώπων που αγαπούν, αγωνίζονται και φθάνονται μέσα σε μια κοινωνία, με δομημένες αξίες και διλήματα διαφορετικά από τα σημερινά ανθρώπων που άλλοτε σιβήθηκαν να παρουσιάζονται από την εποχή τους, τα ιστορικά γεγονότα, τα κοινωνικά ήθη κι άλλοτε έκαναν συνειδητό τις επιλογές τους, προκρίνοντας την αγάπη, που φαίνεται απολυτή, δυνατή και αυθεντική μέσα στον επιβεβλημένο καθωσπρητισμό, και διεκδικώντας από τη μοίρα την ευτυχία τους. Κάποιοι την άγγιξαν. Κάποιοι την φροβήθηκαν. Και κάποιοι πλήρωσαν το τίμημα, γιατί... απλώς την έζησαν».

Είναι το πρώτο σας βιβλίο; Θα υπάρξει συνέχεια; Τι σας τράβηξε στη συγγραφή;

«Από το πρώτο μου βιβλίο είναι μόνο η... μέση της ιστορίας». Έχω ολοκληρώσει αυτήν που προηγείται (1904 - 1924), του Νίκου Ντούκαρη (του πατέρα), της Τζούλιας και του... Νοξιώτη. Τώρα, γράφω το τρίτο μέρος της τριλογίας, από το 1963, μέχρι τη συμπλήρωση εκατό χρόνων, το 2004.

Η αφηρημένη γι' αυτό το μυθιστόρημα είναι μάλλον συνθηματική. Κάποιες οικογενειακές φωτογραφίες, κάποιες ιστορίες που άκουγα από μικρή... Όταν γράφω, όμως, είμαι απύσχα από το παρόν. Τα συναισθήματα που μου δημιουργούνται μπορεί να είναι διαφορετικά, αλλά αυτή η αποστασιοποίηση από την καθημερινότητα, πάντα με ξεκουράζει και με αναζωογονεί».

ΕΥΗ ΚΑΡΚΙΤΗ

